

[Vagn Bro.]

nogen Tilbagebetaling, kan vi slutte os til. I det andet Forslag er Grænsen sat ved 50 000 Kr. Det er en Forbedring i Forhold til, hvad der tidligere har været drøftet. Men Spørgsmaalet er jo ligegodt, om dette Tal er tilstrækkeligt. Vi maa ikke glemme, at vi her er inde paa et Punkt, som intet har med noget odøst at gøre. Det er slaaet overmaade kraftigt fast ogsaa under de tidligere Forhandlinger om Avancebegrænsning; der er intet odøst over for de paagældende at anføre. Ogsaa om det Punkt maa vi drøfte Forholdene i Udvalget.

Maa jeg som en ganske enkelt Specialbestemmelse nævne § 3, sidste Stykke, i Avancebegrænsningsforslaget. Der hedder det:

„Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse for Leverancer af Landbrugsprodukter, Fisk og Frugt, der har fundet Sted gennem Ministeriet for Landbrug og Fiskeri eller de af dette autoriserede Eksportudvalg.“

— men saa føjes der til:

„medmindre den derved oppebaarne Indtægt overstiger, hvad der under Hensyn til Forholdene i det enkelte Tilfælde maa anses for passende.“

Jeg synes rigtignok, at her maa Angrebet rettes mod disse Eksportudvalg, og der er ogsaa paa andre Punkter meget svævende Bestemmelser, som jeg tror vi maa se lidt nærmere paa, og om hvilke vi maa have en Udtalelse fra den højtærede Minister om, hvad man egentlig tilsigter. Jeg vil dog gaa ud fra, at de, om jeg saa maa sige, regulerede Aftaler under Ministeriet for Landbrug og Fiskeri og de af dette autoriserede Eksportudvalg ikke har bevilget noget, som væsentligt overstiger, hvad der er rimeligt. Men det kan vi maaske faa Lejlighed til at se nærmere paa i Udvalget.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslagene til velvillig Behandling i det Udvalg, som jeg venter kommer.

Bertel Dahlgaard: Naar vi nu staar over for Behandlingen af disse Lovforslag, tror jeg, alle her i Tinget vil være enige om, hvor betydningsfuldt det vilde have været, hvis disse Forslag havde været forelagt Rigsdagen, da vi her i Tinget krævede det, for ca. 6 Uger siden. Disse Lovforslag er af meget stor Rækkevidde, ikke alene for de Personer og Virksomheder, det drejer sig om, men ogsaa for Samfundet og Erhvervslivet i videre Forstand. Den, der læser Forslagene, vil straks se, hvor vanskeligt det er at overskue, hvorledes de

vil virke i det praktiske Liv. Rigsdagen burde have haft rimelig Tid til at gennemarbejde dette Materiale. Men hertil kommer et andet Forhold, som jeg tror er lige saa vigtigt. Offentligheden burde have haft Adgang til at blive bekendt med disse Lovforslag saa tidligt, at der havde været Lejlighed til at komme til Rigsdagen med berettigede Anker, hvad enten man nu maatte mene, at disse Forslag er for lempelige, eller at de er for strenge. Der vilde ogsaa ligge en Betyggelse for Rigsdagen selv i, at eventuelle Anker kunde være blevet prøvet. Jeg har forstaaet, at den høje Regering regner med Vedtagelsen af disse Lovforslag i Løbet af en Dag eller to. Jeg vil gerne spørge: Kan man dette? Jeg er enig i, at disse Love bør vedtages før Valget, men jeg henstiller, at deres endelige Vedtagelse udskydes til den kommende Uge, saa at Offentligheden og Rigsdagen faar en knapt tilmaalt Tid til at gøre sig bekendt med Lovforslagernes Indhold.

Jeg maa i denne Forbindelse sige til den højtærede Handelsminister, at han har et særligt Ansvar her. Jeg siger det ganske aabent: Jeg tror ikke et Øjeblik paa, at Handelsministeren har Overblik over disse Lovforslags Indhold og Virkninger. Men Rigsdagen maa med de Vilkaar, der er givet den, nødvendigvis understrege, at Ministeren har et kvalificeret Ansvar i denne Sag. Selvfølgelig kan Ministeren senere komme til Rigsdagen og kræve Ændringer i Lovene, hvis det viser sig, at Ministeren maatte have taget fejl; men det var rigtignok bedre, om vi havde haft den fornødne Tid, saa at vi her i Rigsdagen kunde være sikre paa, at vort Arbejde i enhver Henseende er forsvaret. Det er denne afgørende Garanti, Rigsdagen under disse Arbejdsforhold ikke kan paatage sig, og som gør, at jeg atter understreger over for Ministeren, at dette forøger Ministerens Ansvar meget stærkt.

Jeg skal derpaa gøre nogle Bemærkninger om de Synspunkter, der maa være Grundlaget for denne Lovgivning. Der har i den sidste Tid været en omfattende Diskussion om, hvorvidt Rigsdagen har fejlet med Hensyn til de Forudsætninger, der forelaa for de to tidligere vedtagne Straffelovstillæg. Jeg gaar ud fra, at denne Diskussion i den nærmest kommende Tid vil faa en Afklaring. Jeg for mit personlige Vedkommende tror, at det under denne Afklaring vil vise sig, at Rigsdagen ikke har taget fejl med Hensyn til de Forudsætninger, hvorunder disse to Straffelovstillæg blev vedtaget. Rigsdagens Vilje kom — det skal jeg gerne føje til — ganske vist ikke